

Единъ ударъ.

Въ човѣшкия животъ има една тъмна страна, която отъ хиляди години насамъ се разрешава и все неразрешена остава. Тази тъмна област се отнася до изпитанията. Всички хора се запитватъ: Защо сж изпитанията въ живота? Безъ изпитания не може ли? Кои хора се изпитватъ? Изпитватъ се силнитѣ хора, а не слабитѣ; изпитватъ се знаещитѣ, а не невежитѣ. Изобщо, слабитѣ и невежитѣ иматъ най-малко изпитания. Следователно, само онѣзи, които не разбиратъ законитѣ и реда въ природата, могатъ да задаватъ въпроса, защо сжществуватъ изпитанията. Това показва, че тия хора иматъ особено разбиране за живота. Тѣ искатъ да бждатъ щастливи, безъ да знаятъ, въ какво седи щастието. То е все едно да търсишъ истината, безъ да знаешъ, какво нѣщо е истината. Истината освобождава човѣка. Който придобие истината, той става свободенъ. Който не разбира истината, той постоянно се натъква на противоречия. Да констатирашъ единъ фактъ, това още не е истина. Защо? Защото следъ като си констатиралъ този фактъ, ти пакъ се натъквашъ на противоречия, пакъ не си свободенъ.

Съвременнитѣ хора сж недоволни отъ порядъка, който сжествува въ природата. Казвамъ: този въпросъ може да се реши лесно. Какъ? Нека всички, които сж недоволни отъ сегашния свѣтъ, както и отъ порядъка въ природата, дадатъ свой планъ, по-добъръ, по-разуменъ. Отъ хиляди години насамъ невидимиятъ свѣтъ е далъ свобода на всич-